

L'home civilitzat

10.02.2015 | 00:00 – **OLGA MOROTE**

OLGA MOROTE Podem definir una biblioteca, des d'un punt de vista etimològic, com el lloc on es guarden llibres, però actualment aquesta definició s'ha vist superada perquè les biblioteques guarden llibres, revistes, diaris i, a més, material audiovisual, tenen wi-fi i molts altres serveis, com és el cas de la nova Biblioteca Pública Carles Rahola, de Girona, la més gran de Catalunya en aquests moments, que va obrir les seves portes el passat 23 de desembre, amb funcions de biblioteca central, comarcal i urbana. Un edifici impactant no només per la seva arquitectura i les seves dimensions (tres plantes), sinó per tots els serveis pràctics ofertats que s'han valorat molt positivament per part dels usuaris.

Les biblioteques són els nostres refugis més preuats contra la barbàrie, la incomprensió i la intolerància creixents. Són els refugis cada cop més necessaris per trobar la pau i la calma lluny dels crits, els sorolls i la violència de tota mena a què ens volen acostumar aquests temps que ens han tocat de viure. Vivim tan de pressa, amb tanta informació-desinformació, amb tantes coses a fer al llarg del dia, que res ajuda a trobar aquestes estones plaents de lectura, de recerca, de tranquil·litat allunyats del batibull quotidià. Conec gent, sobretot gent gran, que hi va cada dia a llegir el diari i, de pas, a establir relacions socials amb l'altra gent que també el va a llegir. Gent jove que porten els fills petits a l'hora del conte i, de pas, també, intenten crear els hàbits de lectura i de saber estar en silenci. El silenci és el gran problema d'avui dia. Saber estar en silenci, llegir en silenci, treballar en silenci, respectar el silenci. Pensar en silenci. Pensar-se en silenci. És pràcticament impossible. La cultura del silenci, en el bon sentit, ha quedat relegada al no-res. Per això, les biblioteques -els nostres refugis- són més necessàries que mai. De fet, ha quedat clar al llarg de la història que el paper que han jugat a favor del coneixement, de la saviesa, de la circulació d'idees, de la formació personal i col·lectiva, ha contribuït a la democratització de la humanitat. I per aquest motiu, precisament, se n'han cremat tantes. Perquè res ha fet tanta por al llarg de la història com el coneixement arran de carrer, a tocar de les cases, al cor dels barris. Els que s'han considerats vencedors en una guerra, abans de guanyar-la, han optat per començar cremant la biblioteca de l'enemic: la Biblioteca d'Alexandria, la més cèlebre de l'antiguitat. La Biblioteca de Sarajevo, cremada l'any 1992. La Biblioteca Nacional de l'Iraq, cremada l'any 2003. Tres exemples esfereïdors de la intolerància, la ignorància i la ignomínia en estat pur.

A l'altre extrem, trobem defensors d'aquests refugis de la humanitat i el seu llegat que cal cuidar, de generació en generació, com autèntics tresors. Deia Jorge Luis Borges que "Siempre imaginé que el Paraíso sería algún tipo de biblioteca". I Ciceró que: "Si tens una biblioteca i un jardí, ho tens tot".

Paradisos. Jardins. Són paraules que lligades a la paraula biblioteca ens fan sentir alleugerits perquè ens retornen a aquesta part de la humanitat civilitzada, sàvia i tolerant gràcies a la qual hem avançat a base de contruir ponts de diàleg en moltes direccions. Civilitzadament. En el sentit més etimològic de la paraula. Aquest nou refugi-biblioteca enmig de Girona, ens fa pensar constantment en Carles Rahola, l'home civilitzat, com a símbol de convivència i lleialtat a uns valors que el faran sempre immortal a la seva estimada Girona.

Publicat a: Diari de Girona

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/02/10/lhome-civilitzat/709469.html>